

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 111.147 van 9 oktober 2002
in de zaak A. 118.389/VII-26.102**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat N. BOGAERTS,
 kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
 Lange Leemstraat 59

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de commissaris-generaal
voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Indische nationaliteit, op 19 maart 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 februari 2002 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 22 oktober 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 28 maart 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 18 juli 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2002;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. BOGAERTS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van adjunct-adviseur J. ROGGEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de auditeur in zijn verslag de toepassing voorstelt van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat uit het dossier en de processtukken blijkt dat de zaak zonder verdere voorafgaande maatregelen, in een verkorte procedure, kan worden behandeld zoals voorzien door dit artikel;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 6 oktober 2001 en verklaarde zich op 9 oktober 2001 vluchteling.

1.2. Op 22 oktober 2001 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 20 februari 2002 oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de asielaanvraag bedrieglijk was en bevestigde hij de beslissing van de minister letterlijk als volgt:

"U verklaarde tijdens het interview in dringend beroep de neef te zijn van S. G. S. (OV 5.021.363), en als gevolg hiervan problemen te hebben ondervonden in India. U zou sinds 1997 lid zijn van de partij Shiromani Akali Dal (Mann). Uw taken zouden voornamelijk bestaan hebben uit het verzamelen van geld voor de partij, het werven van nieuwe leden en het verspreiden van posters. Op 16 maart 1999 zou u samen met uw andere neef S. G.S. op 16 maart 1999 in het huis van S. G.S. gearresteerd zijn, om over deze laatste te worden ondervraagd. U zou twee dagen mishandeld zijn in het politiekantoor van Barnala, en vrijgelaten zijn nadat de vader van G.S. smeergeld had betaald. Hierna zou u samen met S. G. S. naar Ferozepur vertrokken zijn, waar u na twee maanden terug actief werd voor de partij. Op 11 november 2000 zou u opnieuw samen met S. G. S. gearresteerd zijn, en naar het gebouw van de C.I.A. Staff in Ferozepur gebracht zijn. Daar zou u ondervraagd zijn over S. G. S. en uw activiteiten voor de partij, en tevens gemarteld zijn. U zou na S.G. S. vrijgelaten zijn met behulp van partijleden. Hierna zou u ondergedoken zijn bij vrienden en op boerderijen, tot u op 1 oktober 2001 het land verliet.

Uit uw verklaringen in dringend beroep moet worden opgemaakt dat de problemen waarvan u gewag maakt, voornamelijk gebaseerd zijn op de problemen en het asielrelaas van uw neef . G. S., die al sinds september 2000 in België is. Gezien het feit dat inzake de asielaanvraag van deze laatste een bevestigende beslissing van weigering van verblijf werd genomen, omdat vastgesteld werd dat zijn relaas bedrieglijk is, moet inzake uw asielaanvraag dezelfde conclusie getrokken worden.

Wat de door u voorgelegde documenten betreft, moet worden opgemerkt dat de brief van S. S. M. een plaisancestuk is dat werd opgesteld op uw verzoek, en in essentie een éézijdige verklaring is van een betrokken partij die er alle belang bij heeft om uw vluchtrelaas te bevestigen. Bijgevolg kan aan deze brief geen doorslaggevende waarde worden gehecht in de beoordeling van uw asielaanvraag. Hetzelfde geldt overigens ook voor de brief van uw ouders.

De overige documenten in uw dossier (d.i. een fax van uw lidkaart en een krantenartikel) bevatten evenmin enige bewijskracht voor uw relaas, aangezien ze enkel (enkel) uw lidmaatschap van de partij bevestigen, of uit algemene informatie bestaat die iedereen kan verzamelen."

Dit is de bestreden beslissing;

2.1. Overwegende dat de verzoekende partij in een eerste middel de schending inroept van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet);

Overwegende dat de in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de in de wet van 29 juli 1991 neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de betrokken beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt; dat uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij kennis heeft genomen van de bevindingen, vaststellingen en conclusies van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die hebben geleid tot de bestreden beslissing, aangezien zij deze bij de uiteenzetting van haar middel betreft; dat, nu blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de beslissing kent, het middel, voorzover het gesteund is op de schending van de aangehaalde wetsbepalingen, niet dienstig kan worden ingeroepen;

Overwegende dat uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat de verzoekende partij ook de motieven van de beslissing betwist; dat zij nogmaals bevestigt dat zij lid is van de Shiromani Akali Dal partij en dat de nieuwe leden altijd lastig gevallen worden; dat, volgens de verzoekende partij, de bestreden beslissing stelt dat zij niet aannemelijk kan maken dat zij lid is van voornoemde partij;

Overwegende dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in de bestreden beslissing het lidmaatschap niet betwist doch enkel stelt dat de lidkaart en het krantenartikel geen bewijskracht bevatten in het asielrelaas, maar dat zij enkel

het lidmaatschap bevestigen of algemene informatie geeft die iedereen kan verzamelen; dat de verzoekende partij nalaat met concrete en pertinente elementen aan te tonen dat de bestreden beslissing elke redelijkheid tart; dat de verzoekende partij zich verder beperkt tot summiere en algemene beschouwingen zonder de werkelijke vaststellingen van de bestreden beslissing overtuigend te bekritisieren; dat deze beslissing naar behoren formeel is gemotiveerd, nu zij de feitelijke en juridische elementen aangeeft waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich te dezen heeft gesteund om de asielaanvraag bedrieglijk te verklaren; dat de verzoekende partij niet aantoont dat de bestreden beslissing steunt op onjuiste feitelijke gegevens of kennelijk onredelijk zou zijn; dat het eerste middel niet gegrond is;

2.2. Overwegende dat in het tweede middel machtsafwending wordt ingeroepen, evenals de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel; dat de verzoekende partij stelt dat de eerste verwerende partij alle rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen moest afwegen, en dat de "voor een belanghebbende zeer nadelige gevolgen van een besluit niet onevenredig mogen zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen";

Overwegende dat de verzoekende partij nalaat uiteen te zetten welke belangen de commissaris-generaal had moeten afwegen; dat zij evenmin verduidelijkt in welke mate de nadelige gevolgen van de bestreden beslissing onevenredig zouden zijn met het doel ervan; dat de verzoekende partij zich opnieuw beperkt tot algemene affirmaties; dat de beschouwingen die de verzoekende partij naar voor brengt niet aannemelijk maken dat er sprake zou zijn van machtsafwending, van een schending van de zorgvuldigheidsplicht of het redelijkheidsbeginsel; dat het tweede middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het hoger genoemde koninklijk besluit; dat de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met dit beroep wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op negen oktober tweeduizend en twee, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	C. PETERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. PETERS.

E. BREWAEYS.